

ogsaa fra min Side knyttet en Udtalelse om det Udtryk, at vi ikke skulde kunne faa nogen til at tro, hvad vi siger. Vi føler os sikre paa, at det ikke blot subjektivt, men ogsaa objektivt er fuld Sandhed, det, jeg siger, og jeg tror ogsaa, vi kan faa mange til at tro derpaa. Den højtærede Minister kan ikke have nogen Mening derom. Han kan sige, at *han* ikke tror derpaa, men han kan dog ikke vide, om vi søger at bilde nogen noget ind, og han kan heller ikke vide, om Folk vil tro os, hvad vi haaber.

Saa vil jeg med den højtærede Formands forudgivne Tilladelse gerne vende tilbage til et Mellemværende mellem den højtærede Finansminister og mig fra første Behandling. Der kom en Udtalelse fra den højtærede Minister, som meget vel i og for sig kunde være sparet, for saa vidt som den ikke angik det foreliggende Finanslovsforslag, men hvis Fremkomst jeg i øvrigt meget vel kan forklare mig. Den højtærede Minister sagde: „Jeg vil nok spørge, hvorledes Finansbalancen var kommet til at se ud, hvis Ordføreren og hans Partifæller var trængt igennem med deres Ændringsforslag til anden Behandling af Skattelovene i 1912.“ Vi — det er altsaa Højre — vilde kun yde, siger han, 6 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Jeg havde ikke, som jeg sagde, nogen Lommebog med Tallene opskrevet; vi endte Forhandlingen med en Udtalelse fra min Side om, at min Indsigelse gjaldt ikke og naturligvis ikke kunde gælde den Overenskomst, vi sluttede med Regeringen i Juni, men at den naturligt maatte gælde vort Forslag til anden Behandling i April af Skattereformen. Naar vi nu tager det foreliggende Budget, vil de Herrer, forudsat, at de stoler paa mine Tal, hvad de meget vel kan gøre — det er kun meget faa — finde, at der er opført Ølskat i Budgettet til 2,224,000 Kr., der er opført Akvavitsskat til 2,770,000 Kr., Cigarettskat til 700,000 Kr., Indtægtsskat vedtaget med 3,500,000 Kr., hvoraf der dog ikke er indgaaet 1,500,000 Kr. efter Ministerens Paastand, saa at der paa dette Budget kun deraf er indgaaet 2 Mill. Kr. Lægger jeg disse Tal sammen, er der paa dette Budget 7,694,000 Kr. nye Indtægter for 1912. Her maa jeg i øvrigt indskyde den Bemærkning, at der ikke mellem den høje Regering og Landstingets Højre har været nogen som helst Differens om Genindførelse af ældre eller Indførelse af nye indirekte Skatter, som der kunde være Tale om at paalægge; der har slet ikke fra vor Side været opstillet nogen Indtægtsgrense i Tal. I Udvalget har vi

forespurg, om man vilde tage imod en forhøjet Tobaksskat, om man vilde genindføre den nu formodentlig i Amerika beroende Toldskat paa Petroleum eller den sandsynligvis nu til Brasilien henvandrede Kaffetold, som man afskaffede. Vi havde i det hele taget stillet os til Disposition med Hensyn til enhver anden Afgift end en Forøgelse af den direkte Indkomst- og Formueskat, der allerede var saa stor, og som skadede Kommunerne saa meget og, hvis den blev større, ikke vilde kunne danne Basis for ekstraordinære Indtægter for Statskassen, hvis vi skulde komme i det Tilfælde at faa Brug for saadanne. Det ses da ogsaa, at den højtærede Finansminister kom med Forslag om yderligere Forhøjelse af Lotteristempler og med Forslag om Forhøjelse af Afgiften for Væddeløbsbaner, af Totalisatorer — det var for øvrigt mig selv, der henledede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa — saa der var vi fuldt enige. Til de 801,000 Kr. eller hvor meget det var, var der ikke det mindste fra vor Side at bemærke, og det vilde der heller ikke have været for andre Forslag. Nej, vi stillede os kun paa det Punkt, at vi fandt det urigtigt, at det Tab af 10—12 Mill. Kr. paa de indirekte Skatter, som man ikke havde tænkt sig efter Reformen i 1908, skulde overføres paa de direkte Skatter. Men da alle disse Tanker om at søge den manglende Indtægt paa andre Steder end den direkte Statsskat blev afvist, stillede vi i vor Betænkning af April Maaned Forslag om at bevilge den fulde Ølskat, det er 2,540,000 Kr., den fulde Akvavitsskat 3,110,000 Kr., Cigarettskatten 720,000 Kr., og vi tilbød forbedrede Ligningsregler, som efter de af den høje Regering valgte og paa dette Omraade mest kompetente og sagkyndige Mænds Skøn maatte antages at ville bringe den da bestaaende Indtægtsskat op med 1 Mill. Kr. Vi havde nemlig ikke noget at erindre imod, at den Indtægtsskat, som var paalagt Befolkningen, ogsaa virkelig blev betalt, og vi nærede ligesom ogsaa Kommissionen en stor Frygt for, at dette i ret omfattende Grad ikke var Tilfældet. Endelig henviste vi til Renterne af Stats-Laanefonden, som i Aar er opført paa Budgettet med 1,291,000 Kr., idet vi ikke kunde forstaa, og for Resten heller ikke den Dag i Dag kan forstaa, at man vilde rejse Europa rundt for at laane saa og saa mange Millioner Kroner til en Rente, som nu er vel omtrent 4 $\frac{1}{2}$ pCt., og samtidig lægge over 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. hen Aar